

Sygn. akt I C 1379/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant – Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 31 października 2018 r. w C.

sprawy z powództwa K. O.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

orzeka:

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powódki K. O. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 1917 zł (jeden tysiąc dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1379/17

UZASADNIENIE

Powódka K. O., reprezentowana przez adwokata W. N., pozwem złożonym w dniu 10 października 2018 r. wniosła o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 3300 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego zgodnie z normami przepisanyymi wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że była właścicielką samochodu marki S. (...) nr rej (...). Powódka w dniu 26 lipca 2016 r. zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia, która obejmowała ubezpieczenie Autocasco obejmujące okres od 26 lipca 2016 r. do dnia 27 lipca 2017 r. potwierdzoną polisą nr (...). Integralną częścią polisy stanowią Ogólne Warunki Ubezpieczenia Autocasco nr (...) z dnia 1 grudnia 2015 r. W dniu 14 marca 2017 r. kierująca ubezpieczonym pojazdem powódka spowodowała kolizję. W wyniku kolizji doszło do szkody całkowitej. Szkada została zgłoszona pozwanemu. Pozwany w dniu 27 marca 2017 r. wystosował pismo, w którym poinformował powódkę o przyznaniu odszkodowania. Uszkodzenie pojazdu powódki zostało uznane za szkodę całkowitą i zostało jej wypłacone odszkodowanie w kwocie 17338 zł brutto jako różnicę pomiędzy wartością rynkową pojazdu wynoszącą 27638 zł brutto, a wartością uszkodzonego pojazdu 10300 zł brutto. W niniejszym postępowaniu powódka wniosła o przyznanie odszkodowania w wysokości 3300 zł, które stanowi różnicę pomiędzy kwotą wypłaconego odszkodowania 17338 zł oraz kwotą 7000 zł za jaką powódka sprzedała pozostałość z rozbitego pojazdu.

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego M. D., wnosił o oddalenie powództwa całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany potwierdził, że w dniu 14 marca 2017 r. udzielał ochrony ubezpieczeniowej w zakresie AC K. O., właścicielowi samochodu marki S. (...) nr rej (...). Umowa była zawarta między stronami na okres od 26 lipca 2016 r. do 27 lipca 2017 r. potwierdzoną polisą nr (...). Integralną część polisy stanowią Ogólne Warunki Ubezpieczenia Autocasco nr (...) z dnia 1 grudnia 2015 r. Po zgłoszeniu szkody w przedmiotowym pojeździe ubezpieczyciel w wyniku czynności likwidacyjnych uznał co do zasady swoją odpowiedzialność odszkodowawczą z ubezpieczenia AC przedmiotowego samochodu. Pozwany ustalił, że z uwagi na zakres uszkodzeń w tym pojeździe powstałych w wyniku kolizji, szkoda ma charakter szkody całkowitej, tj. że koszt naprawy pojazdu przekraczał 70% jego wartości rynkowej w stanie nieuszkodzonym, określonym przez pozwanego na 27638 zł. Wartość pojazdu po szkodzie pozwany wyliczył na podstawie §1 ust 20 OWU, zgodnie z którym jest to wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wyliczona w systemie eksperckim (...) /E.. Pozwany kierując się tymi przesłankami ustalił wartość pojazdu po szkodzie na kwotę 10300 zł brutto. W tych warunkach pozwany wypłacił powódce odszkodowanie w kwocie 17338 zł stanowiącej różnicę między wartością rynkową tego pojazdu przed kolizją (27638 zł), a ustaloną przez pozwanego wartością pojazdu w stanie uszkodzonym (10300 zł). Przedmiotem sporu jest wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym, jednakże zdaniem pozwanego powód zawyżył wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym. W świetle regulacji OWU obowiązujących między stronami, ustalona przez pozwanego wartość pojazdu po szkodzie nie polega na przyjęciu za zasadnej wartości za jaką pojazd został zbyty tj. za 7000 zł brutto, ale na wyliczeniu wartości w systemie eksperckim.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka K. O. był właścicielką samochodu S. (...) nr rej (...) rok produkcji 2014 (dowód: kserokopia umowy sprzedaży k. 22 akt).

W dniu 26 lipca 2016 r. zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia, która obejmowała ubezpieczenie Autocasco AC obejmujące okres od 26 lipca 2016 r. do dnia 27 lipca 2017 r. potwierdzoną polisą nr (...). Integralną częścią polisy stanowią Ogólne Warunki Ubezpieczenia Autocasco nr (...) z dnia 1 grudnia 2015 r. (dowód: polisa k. 4 akt, ogólne warunki ubezpieczenia k. 62-87 akt).

W dniu 14 marca 2017 r. kierująca ubezpieczonym pojazdem powódka spowodowała kolizję. W wyniku kolizji doszło do szkody całkowitej w jej pojeździe. Szkoda została zgłoszona pozwanemu 14 marca 2017 r. (dowód: zgłoszenie szkody k. 31 akt).

Pozwany przyjął zgłoszenie szkody i dokonał kalkulacji kosztów naprawy. Pozwany ustalił, że z uwagi na zakres uszkodzeń w tym pojeździe powstałych w wyniku kolizji szkoda ma charakter szkody całkowitej, tj. że koszt naprawy pojazdu przekraczał 70% jego wartości rynkowej w stanie nieuszkodzonym, określonym przez pozwanego na 24500 zł brutto. Ponieważ w polisie została zawarta stała kwota ubezpieczenia 27638 zł, pozwany ustalił odszkodowanie należne powódce przyjmując wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 27638 zł. Pozwany w dniu 27 marca 2017 r. przyznał powódce odszkodowanie w kwocie 17338 zł brutto stanowiącym różnicę między wartością rynkową tego pojazdu przed kolizją ustaloną na kwotę 27638 zł, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym wynoszącą 10300 zł (dowód: decyzja k. 29 akt, k. 24 akt).

W dniu 4 kwietnia 2017 r. powódka sprzedała samochód S. (...) nr rej (...) w stanie nienaprawionym za kwotę 7000 zł brutto (dowód: kserokopia umowy k. 22 akt).

Zgodnie z §1 pkt 20 ogólnych warunków ubezpieczenia wartość pozostałości po szkodzie całkowitej – wartość pojazdu w stanie uszkodzonym jest wyliczana w systemie (...) Ekspert lub E. (dowód: ogólne warunki ubezpieczenia k. 62-87 akt).

Wartość samochodu S. (...) nr rej (...) w dniu zawierania umowy ubezpieczenia wynosiła 27638 zł brutto. Wycena samochodu powódki w oparciu o system (...)E. w dniu zdarzenia szkodowego w stanie nieuszkodzonym wynosi 25700 zł brutto. Wartość rynkowa przedmiotowego pojazdu określona za pomocą oprogramowania i baz danych firmy (...) sp. z oo. Wynosiłaby 26200 zł. W realiach rynkowych preferujących przez kupujących niższe ceny zakupu, wartość rynkowa pojazdu wynosiła 25700 zł brutto. Jednakże polisa ubezpieczeniowa AC zawierała klauzulę stałej wartości pojazdu w okresie ubezpieczenia na kwotę 27638 zł i taką wartość pojazdu przyjął ubezpieczyciel jako wartość pojazdu w chwili zdarzenia. Wartość pojazdu uszkodzonego wynosi 10779 zł (dowód: opinia biegłego w zakresie wyceny pojazdów samochodowych Z. K. k. 116-129 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dokumenty, zeznania powódki K. O. k. 100-102, 144-145 akt oraz opinię biegłego Z. K. k. 116-129 akt.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki K. O., iż pozwany zgodził się na przyjęcie, że pozostałość pojazdu jest warta tyle ile powódka uzyskała w ramach umowy sprzedaży wraku, a nie według wyceny dokonanej według wyliczona w systemie (...) Ekspert lub E.. Zgodnie z §12 ogólnych warunków ubezpieczenia wszelkie zmiany umowy wymagają formy pisemnej. Twierdzenia powódki, iż doszło do zmiany zasad z OWU w formie ustnego oświadczenia złożonego przez pracownika, w świetle zastrzeżenia z §12 OWU, są niewiarygodne. W pozostałym zakresie stan faktyczny w zasadzie nie był sporny, powódka w swoich zeznaniach potwierdziła okoliczności podnoszone przez pozwanego.

Istotą sporu była wartość samochodu w stanie uszkodzonym. W tym zakresie konieczne było powołanie biegłego z zakresu szacowania wartości pojazdów mechanicznych. Opinia sporządzona przez biegłego sądowego Z. K. w zasadzie była zgodna z wyliczeniami dokonanymi przez pozwanego. Opinia biegłego była wiarygodna, rzetelna i fachowa, została bowiem sporządzona przez specjalistę z właściwej dziedziny, dysponującego fachową wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym i po wnikliwym zapoznaniu się z materiałem dowodowym. Biegły potrafił szczegółowo i w sposób wyczerpujący odnieść się do wszystkich zadanych mu pytań i poprzeć je odpowiednią i przekonującą argumentacją. Szczególnie należy podkreślić, że żadna ze stron nie kwestionowała opinii. Za wiarygodne sąd uznał wszystkie stanowiące podstawę ustalenia stanu faktycznego dokumenty załączone do akt sprawy. Ich prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie miał podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powódka domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 3300 zł tytułem pełnego odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku uszkodzenia pojazdu marki S. (...) nr rej (...) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powódka dochodziła należności wynikającej z różnicy między kwotą 10300 zł stanowiącej wartość pojazdu w stanie uszkodzonym ustaloną przez ubezpieczyciela, a kwotą 7000 zł uzyskaną przez pozwaną ze sprzedaży pojazdu w drodze umowy. Roszczenie powódki okazało się niezasadne w świetle łączącej strony umowy AC oraz stanowiącej ich część Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych obowiązujących w okresie objętych łączącej strony umowy.

Zgodnie z art. 805 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Pojęcie szkody było przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego m.in. w uzasadnieniach wyroku z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 ("Izba Cywilna" 2002, nr 12, s. 40) oraz uchwały z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01. Sąd Najwyższy - odwołując się do przeważającego stanowiska wyrażanego w doktrynie - stwierdził, że szkodą jest uszczerbek w prawnie chronionych dobrach majątkowych, wyrażający się w różnicy między stanem tych dóbr, jaki istniał i jaki następnie mógłby istnieć w ramach normalnej kolei rzeczy, a stanem jaki powstał na skutek zdarzenia wywołującego zmianę polegającą na uszczupieniu aktywów lub zwiększeniu pasywów. Sąd Najwyższy podkreślił, że w takim rozumieniu szkodę ujmuje przepis art. 361 § 1 k.c.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zdarzenie, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem a szkodą. Okoliczności te nie wymagały jednak dowodu, bowiem nie były sporne. Pozwany nie kwestionował, że zawarł z powodem umowę ubezpieczenia autocasco, że doszło do wypadku objętego umową ubezpieczenia w okresie ochrony ubezpieczeniowej oraz że pomiędzy tym zdarzeniem, a zaistniałą szkodą istnieje związek przyczynowo-skutkowy. Bezsprornym była również okoliczność, iż doszło do szkody całkowitej. Sporna natomiast była wysokość odszkodowania przysługująca powódce od pozwanego ze względu na różną wycenę wartości pojazdu w stanie uszkodzonym przyjmowanym przez strony oraz kwoty uzyskanej przez powódkę w ramach umowy sprzedaży pojazdu.

Zgodnie z §20 ogólnych warunków ubezpieczenia wartość rynkowa pojazdu ustalana jest w oparciu o system (...) lub (...)E.. W niniejszej sprawie powód jest osobą fizyczną, która nie jest zwolniona z obowiązku płacenia podatku VAT. Ponadto suma ubezpieczenia ustalona przez strony w umowie ubezpieczenia była zbliżona do wartości ubezpieczonego pojazdu z uwzględnieniem podatku VAT. W tej sytuacji nie ma podstaw do przyjęcia, że odszkodowanie powinno być wypłacone z pominięciem podatku VAT.

Wartość samochodu S. (...) nr rej (...) w dniu zawierania umowy ubezpieczenia wynosiła 27638 zł brutto. Powód wycenił samochód w oparciu o system (...)E. w dniu zdarzenia szkodowego w stanie uszkodzonym na 10300 zł brutto. Przy takiej wycenie pozwany wypłacił powódce odszkodowanie w kwocie 17338 zł. Wartość pojazdu po kolizji według wyceny biegłego sądowego wynosiła 10799 zł. Tym samym wypłacając odszkodowanie będące różnicą pomiędzy wartością pojazdu przed szkodą i po jej zaistnieniu w kwocie 17338 zł ubezpieczyciel wypłacił powódce kwotę wyższą od tej która zostałaby wyliczona jako różnica pomiędzy kwotą 27638 zł a 10799 zł, gdyż wówczas suma ta stanowiłaby 16839 zł. Podstawą ustalenia wartości pojazdu po szkodzie nie może być kwota uzyskana przez pozwaną w ramach zawartej przez nią umowy sprzedaży wraku, gdyż zgodnie z §1 ust 20 OWU podstawą wyliczenia odszkodowania nie jest rzeczywista kwota uzyskana ze sprzedaży wraku, a wartość wyliczona w systemie (...) Ekspert lub E.. W tej sytuacji Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi powódkę w całości jako stronę przegrywającą proces.

Na koszty postępowania składają się koszty poniesione przez powódkę zł, na które wchodzi: opłata od pozwu 165 zł oraz koszty adwokackie w wysokości 900 zł i opłata od pełnomocnictwa 17 zł. Pozwany poniósł koszty opinii biegłego w kwocie 1000 zł i koszty zastępstwa adwokackiego w kwocie 900 zł i opłaty od pełnomocnictwa 17 zł. Koszty zastępstwa adwokackiego Sąd ustalił na podstawie §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1667).

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)